

foruden Befordringsgodtgørelse. For hvert af de følgende Møder tilkommer der Formanden og hver af de tilkaldte Voldgiftsmænd 5 Kr. i Dagpenge foruden Befordringsgodtgørelse, som beregnes med 1 Kr. pr. løbende Mil eller anden Klases Jernbanebillet. For Omkostningerne haves Udpantningsret hos den Part, som det ved Kendelsen paalægges at udrede disse.

Sagens Udfald kan ikke gøres afhængig af Parts Ed. Kendelse bør som Regel afsiges inden 6 Ugers Forløb fra den Dag, da Voldgiftsmændene ere udmeldte. (En Forlængelse kan, naar dette er ugørligt, fastsættes ved Kendelse). Er Kendelse ikke afsagt i rette Tid, have Voldgiftsmændene intet Krav paa Salær eller Befordringsgodtgørelse, ligesom de ere pligtige at tilbagebetale det mulig forud erlagte Forskud, og staar det derhos vedkommende frit for at foranstalte Sagen behandlet ved Domstolene. — De indgaaede Forlig og afsagte Kendelser kunne tvangsfuldbyrdes paa samme Maade som endelige Domme, for Kendelsers Vedkommende dog først, naar fem Dage fra Forkyndelsen ere forløbne. Fuldbyrdelseskraften tabes ved Udløbet af seks Maaneder fra Afsigelsen af Kendelsen eller Forligets Forfaldstid, og begge have da Retsvirkning som en Dom, hvis Fuldbyrdelseskraft er forældet. — Det en Dommer efter almindelig borgerlig Straffelovs §§ 120 og 123 for Bestikkelighed eller forsætlig Uretfærdighed paahvilende Ansvar skal ogsaa paahvile Voldgiftsmænd efter nærværende Lov, dog saaledes, at Straffene kunne nedsættes under de der nævnte Mindstemaal.

Loven træder i Kraft tre Maaneder efter dens Indrykkelse i Lovtidende og gælder, indtil den er bleven underkastet en Revision af Lovgivningsmagten, dog ikke udover 5 Aar.

Et Lovforslag om dette Emne forelagdes af Justitsministeren første Gang i Samlingen 1905—06. Dette gik ud paa, at de paagældende Tvistigheder *kunne* afgøres ved Voldgift, nemlig naar saadant var vedtaget af Parterne før, under eller efter Indgaaelsen af vedkommende Handel. Naar saa en Tvistighed var opstaaet, skulde hver af Parterne vælge en af de beskikkede Voldgiftsmænd. Behandlingen skulde ikke indledes med Forligsprøve, og Sagen skulde altsaa kun kunne afsluttes med en Kendelse. Paa disse Hovedpunkter — og paa flere andre,